

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715203600
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2022:2715203600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO: 46 713 930, právne zastúpený advokátskou kanceláriou advoconsulting s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 47 253 428, proti žalovanej: N. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, E., o zaplatenie 1.245,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 118,50 eur zastavuje.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.126,51 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, pred súdom druhej inštancie a nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.5.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1245,01 eur z titulu nesplateného úveru a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobcovi bola dňa 27.9.2013 postúpená pohľadávka od Slovenskej sporiteľne, a.s. Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 22.8.2008 uzatvorila so žalovanou zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX ktorej predmetom bolo poskytnutie 25.000 Sk (829,85 eur) s úrokovou sadzbou 19,40 % a poplatkom za správu úveru vo výške 60 Sk mesačne. Žalovaná prestala splácať v zmluve dohodnuté splátky. Žalovaná suma 1245,01 eur pozostáva z istiny vypočítanej ku konečnej splatnosti úveru (20.8.2013) v sume 866,86 eur, z nezaplatených úrokov 268,31 eur (19,40 % ročne za obdobie 20.2.2012-20.8.2013), z nezaplatených poplatkov 8,97 eur (žalovaná naposledy zrealizovala úhradu dňa 26.2.2013 v sume 10,18 eur), zmluvných úrokov 17,81 eur, zákonných úrokov z omeškania 28,47 eur (za obdobie od 21.8.2013 do 26.9.2013), zákonných úrokov z omeškania v sume 54,62 eur (za obdobie od 27.9.2013 do 31.12.2014). Ďalej poukázal vychádzajúc z výpisu z účtu v SLSP, a.s., že žalovaná čerpala peňažné prostriedky 25.000 Sk (829,84 eur) a do uskutočnenia poslednej úhrady z 26.2.2013 uhradila za účelom splácania úveru celkovo 834,92 eur.

Súdne konanie sa viedlo pôvodne pod sp. zn. 7C/619/2015.

2. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, k veci sa nevyjadrila, neospravedlnila svoju neprítomnosť, nežiadala odročiť pojednávanie.

3. Na základe vykonaného dokazovania Okresný súd Skalica rozsudkom č.k. 7C/619/2015-68 zo dňa 4.4.2017 žalobu žalobcu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Na základe odvolania podaného proti rozsudku zo strany žalobcu, Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 11Co/164/2017-105 zo dňa 26.9.2018 potvrdil napadnutý rozsudok a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Na základe podaného dovolania podaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 5Cdo/22/2019 zo dňa 26.11.2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/164/2017-105 zo dňa 26.9.2018 a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

6. Následne Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 11CoCsp/9/2021-145 zo dňa 30.11.2021 zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 7C/619/2015-68 zo dňa 4.4.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Súdne konanie je od 13.5.2022 vedené pod spisovou značkou 5C/44/2022 (č.l. 160).

8. Žalobca v priebehu konania dňa 10.5.2022 zobral žalobu čiastočne späť v sume 118,50 eur z dôvodu, že žalovaná pohľadávku v uvedenej výške uhradila v období od februára 2017 do februára 2018. Z toho dôvodu súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 C.s.p.

9. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.8.2008, oznamom SLSP, a.s. o omeškaní so splácaním, s výzvou na úhradu zo dňa 30.7.2013, oznámením o postúpení pohľadávky z 11.10.2013, výzvou žalobcu na zaplatenie zo dňa 21.11.2013 a z 14.7.2014, zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.9.2013, výpisom z účtu v SLSP, a.s., všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov a náhrad z SLSP, a.s., ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

10. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právnická osoba uzatvorila s žalovanou dňa 22.8.2008 zmluvu o splátkovom úvere v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka a poskytla žalovanej úver 25.000 Sk (829,85 eur). V zmluve je uvedená konečná splatnosť úveru 20.8.2013, dátum prvej splátky 20.9.2008, výška úrokovej sadzby 19,40 % ročne, 60 splátok, výška splátky istiny 714 Sk (23,70 eur), RPMN: 27,88 %. Žalovaná neplnila platobné povinnosti, dostala sa do omeškania so splácaním.

11. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27.9.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „SLSP, a.s.“) a žalobcom ako postupníkom, bola na žalobcu postúpená okrem iného i pohľadávka voči žalovanej. Z obsahu špecifikácie odovzdanej pohľadávky súd zistil, že suma istiny 866,83 eur a ďalšie údaje sa viažu k číslu XXXXXXXXXXXX zmluvy o splátkovom úvere. SLSP, a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky v sume 1190,39 eur listom zo dňa 11.10.2013. Žalobca oznámil žalovanej taktiež postúpenie pohľadávky, čo preukázal doručenkou do vlastných rúk, ktorú žalovaná podpísala 28.11.2013.

12. Z obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 22.8.2008 (č.l. 5 spisu) mal súd preukázané, že jej druhá strana je jednoliaty prefabrikovaný text bez možnosti, aby odporca do zmluvy zasahoval a teda bez možnosti individuálneho dojednaní. Predmetný text je písaný malým písmom. Súčasťou takéhoto husto písaného textu je uvedené vyhlásenie žalovanej (čl. II, ods. 2), že pred podpísaným tohto návrhu sa oboznámila s súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzovník, podmienky určené zverejnením. Do takto zakomponovaného jednoliatego textu je zakomponovaný text (čl. II, ods. 6), že „zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že v nej bola uvedená len mesačná splátka istiny 714 Sk (23,70 eur) bez konkrétnej špecifikácie, aká časť z toho pripadá na istinu, úroky, poplatky.

13. Žalobca vyzval žalovanú listom z 21.11.2013 na zaplatenie dlžnej sumy 1190,39 eur a listom z 14.7.2014 na zaplatenie dlžnej sumy 1224,83 eur. Žalovaná dlh žiadaný žalobcom doposiaľ neuhradila.

14. Z výpisu z SLSP, a.s. doloženého žalobcom mal súd preukázané, že žalovaná reálne vyčerpala jednorázovo úver vo výške 24.601 Sk (816,60 eur) dňa 22.8.2008.

15. Z obsahu výzvy na zaplatenie mal súd preukázané, že SLSP, a.s. vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 773,64 eur do 15 dní od doručenia výzvy. Z obsahu predmetnej výzvy súd zistil, že je na nej uvedený dátum 30.7.2013. Žalobca preukázal, že predmetnú výzvu dal na SLSP, a.s. na poštovú prepravu dňa 31.7.2013.

16. Advokát žalobcu k veci na pojednávaní uviedol, že zásielka obsahujúca výzvu na zaplatenie z 30.7.2013 bola doručovaná obyčajnou zásielkou. Poukázal na fakt, že žalovaná si preberá zásielky na svojej adrese a podľa neho mala vedomosť o výzve na zaplatenie. V súvislosti s náležitosťami zmluvy o splátkovom úvere odkázal na odsek 3 rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016, vedený pod sp. zn. C-42/15. (Home credit vers. Biroová). Podľa neho by bolo nelogické uvádzať splátky v zmysle § 4 ods. 3 písm. i), lebo v prípade omeškania čo i len jednej splátky v rozsahu jeden deň by nebol platný rozpis splátok obsiahnutý v zmluve. Poukázal na zákon č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého je dlžník oprávnený bezplatne si vyžiadať amortizačnú tabuľku počas trvania splácania úveru. SLSP, a.s. si splnila povinnosť podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách zaslaním výzvy na zaplatenie. V zmysle právnej istoty je treba rešpektovať súdny dvor. K spracovateľskému poplatku pri čerpaní úveru uviedol odkázal na dôvodovú správu zákona o spotrebiteľských úveroch (konkrétne stranu 20 v súvislosti s § 53b), §2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobu považuje za dôvodnú v celom rozsahu.

17. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Podľa § 2 písm. a),b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

20. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. (účinný k 15.7.2008), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. i), j) zák. č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 4 ods. 3 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

24. Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

25. Podľa § 150 ods. 1, 2 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

26. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

27. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

28. Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu vád podľa § 499 Obč. zák. a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

29. Podľa § 2 písm. e/ zák. č. 258/2001 Z.z. poplatkami je akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

30. Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (§ 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“).

31. Zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.04.2004 boli do Občianskeho zákonníka implementované smernice Európskych spoločenstiev a Európskej únie: 1. Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29 34); 2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 94/47/ES z 26. októbra 1994 o kúpe práva na sezónne užívanie nehnuteľností (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 280, 29/10/1994, str. 83 87); 3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a súvisiacich zárukách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 171, 7/7/1999, str. 12 16). Do občianskeho zákonníka bola vložená piata hlava, ktorá upravuje otázku spotrebiteľských zmlúv či práva a povinnosti spotrebiteľov, dodávateľov.

32. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

35. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

37. Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

39. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

40. Po oboznámení sa z obsahom zmluvy, všeobecnými obchodnými podmienkami súd zistil, že sú na predtlačenom formulári. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva, musí vyhodnotiť medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a povinnosti súdu dbať na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musí zvážiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania navrhovateľa nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

41. V komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, návrh nie je podaný dôvodne. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne

dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

42. Súd sa najskôr vyporiadal s tým, či medzi právnych predchodcom žalobcu a žalovanou bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo na samotnej zmluve o splátkovom úvere sa uvádzajú ustanovenia § 262 Obchodného zákonníka, ale na druhej strane zmluva bola uzatváraná s žalovanou ako spotrebiteľkou.

43. Žalobca v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich súčasť zmluvy. Hoci je v zmluve uvedené, že účastníci uzatvorili zmluvu podľa § 262 Obchodného zákonníka, ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na charakter postavenia účastníkov. Súd vychádzal z toho, že v zmysle § 52 ods. 1 OZ platného v čase uzatvorenia zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka. Právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaná zmluvu uzatvorila ako spotrebiteľ, lebo pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vystupovala ako fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľský úver mu bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

44. Na základe uvedeného súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

45. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, ako aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že zmluva obsahuje zákonom ustanovené náležitosti zák. č. 258/2001 Z. z. Súd nezistil rozpor medzi dojednanými ustanoveniami zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.8.2008 a zákonom. V zmluve bola dohodnutá výška úveru 25.000 Sk, úroková sadzba 19,40 %, spracovateľský poplatok 399 Sk, poplatok za správu úveru 60 Sk, výška splátka 714 Sk, počet splátok 60, splatnosť prvej splátky 20.9.2008, konečná splatnosť úveru 20.8.2013, RPMN 27,88 %, celkové náklady spojené s úverom 18,366 Sk.

46. Žalovaná nepoprela poskytnutý úver ani jeho výšku. Nenamietala celkovú výšku už uhradených splátok, nepreukázala, že by záväzok žalovanej voči žalobcovi zanikol zaplatením úveru. Žalovaná sa nedostavila na pojednávanie a v konaní nevypovedala, pritom jej výpoveď je jedným z dôkazov na základe ktorých súd rozhoduje. Žalovaná svojou výpoveďou neozrejmila okolnosti, za ktorých bola zmluva o úvere uzatvorená, z čoho by bolo možné spochybniť obsah zmluvy.

47. Žalovaná poskytnutý úver zo strany pôvodného veriteľa nesplácala a nakoľko súd dospel k záveru, že žalobcovi patria k istine aj dohodnuté úroky a poplatky, tak z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi zvyšok neuhradenej uplatnenej pohľadávky vo výške 1.126,51 eur, keď od žalovanej sumy odpočítal v priebehu súdneho konania uhradenú platbu v sume 118,50 eur (1.245,01 eur - 118,50 eur). Pohľadávku tvorí istina v sume 866,86 eur, nezaplatené úroky 268,31 eur (19,40 % ročne za obdobie 20.2.2012 až -20.8.2013), nezaplatené poplatky 8,97 eur, zmluvné úroky 17,81 eur, zákonné úroky z omeškania 28,47 eur (za obdobie od 21.8.2013 do 26.9.2013), zákonné úroky z omeškania v sume 54,62 eur (za obdobie od 27.9.2013 do 31.12.2014), všetko znížené o uhradenú sumu 118,50 eur. Z tohto dôvodu, súd priznal žalobcovi zvyšok uplatnenej pohľadávky vo výške 1.126,51 eur.

48. Podľa § 255 ods. 1, 2 C. s. p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že plne úspešnej strane v konaní - žalobcovi priznal náhradu trov v konaní pred súdom prvej inštancie aj pred súdom odvolacím a súdom dovolacím v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).